

RADOS FERENC 90

SCHUBERT / RADOS / KOCSIS, 2010: Fantasia in F minor for Piano Four-Hands, D

940 (19:24)

(Krizsik András felvétele, 2010. augusztus, Kaposvár)

KOCSIS ZOLTÁN NYOLCVAN? Rados Ferenc köszöntése¹

Nem is tudom, érezheti-e bárki kompetensnek magát – beleértve természetesen csekélységemet – arra, hogy Rados Ferencről írjon. Főként nem is azért, mert voltaképpen senki sem tudja igazán, kicsoda ő valójában. Hiszen ismerjük egy páran, sőt, úgy hisszük, jól ismerjük, annak ellenére, hogy ismeretségét patikamérlegen adagolja: kevesek, igen kevesek privilégiuma lehet a vele való tartós kontaktus, amelynek intenzitása nem utolsó sorban az ő érdeklődésének függvénye. Bizony, nagyon is elképzelhető, hogy a szerencsések időnként be-bekukkanhatnak a sátáni kacajok, a látszólag alapvetően szarkasztikus világnézet álarca mögé. De írni róla? És ha mégis, milyen alapállásból? Bármiféle laudációt, kitüntetési szándékot úgy fricskáz le magáról, mint cigarettahamut, tevékenységének mindenfajta „tárgyilagos felmérése” menthetetlenül nevetségessé válik annak a – mélységes művészi igazságok által megalapozott – hitnek fényében, ami egész életének vezérfonala. Hogy is lehetne ezek után különcnek nevezni?

¹ Muzsika 2014/10. szám

Itt és most mindennél élesebben vetődik fel a kérdés: kit is titulálhatunk nagy pedagógusnak? Megítélhető ez egyáltalán? Érzékeltethetnek jelentőséget holmi számszaki adatok? Milyen kritériumokat testesít meg, akiről felelősségünk teljes tudatában állíthatjuk: született nevelő? Lehet-e érvényes ez a kijelentés olyasvalakire, aki nem pátyolgat, akitől mi sem áll távolabb, mint a fölösleges dicséret taktikája, aki nem egyengeti impresszárióként tanítványainak – és persze saját reputációjának – sorsát, sőt, nem ritkán vérfagyasztó reakciói felérnek egy-egy pályától való eltanácsolással?

Gyanítom, csakis olyasvalakire lehet érvényes. Aki nap mint nap kíméletlenül néz szembe önmagával, hogyan is felejtene ezt el mások megítélésénél? A zenei versenyek, a vendégkarmesterkedés, a mesterkurzusok rituálissá merevedett, elhallgatott problémákkal, féligazságokkal, kimondatlan tényekkel terhelt világában Rados Ferenc – valljuk be – partizánharcot folytat. De korántsem egyedül. Célja világos: példát mutatni Bach, Haydn, Mozart, Beethoven és mindazok nevében, akiknek művészete kizárólag önmagával, önnön vállalásainak nagyságrendjével mérhető. S ennek a példának – tetszik, nem tetszik – szép számmal akadnak követői. Nem kínál keveset: a pakliban az elbukás, de a felemelkedés lehetősége is benne van.

...Talán majd egyszer megírja Róla valaki – komolyabb, empatikusabb, írástudóbb – a nagymonográfiát. Ami biztosan nagyszerű, átfogó és alapos munka lesz— csak féltő, hogy halvány lenyomatát sem fogja visszaadni egyetlen percnek sem, amivel Rados Ferenc képes megajándékozni az általa arra érdemesítetteket. De megírása tulajdonképpen nem is olyan sürgős: jelen pillanatban semmi jele nincs annak, hogy az életút akárcsak lezárulóban is lenne. Műfajjá tipizálódott magatartási forma: a vele való találkozást most – e sorok írójával együtt – megköszönheti, aki akarja. S tulajdonképpen teljesen lényegtelen, hogy életének hányadik évtizedében.

Zoltan Kocsis & Ferenc Rados ~ Debussy, Bartok, Ravel, Rachmaninoff ~ live 1979
(1:16:40)

00:00 - Debussy Prélude à l'après-midi d'un faune

09:03 - Debussy Lindaraja

15:01 - Debussy 3 Nocturnes

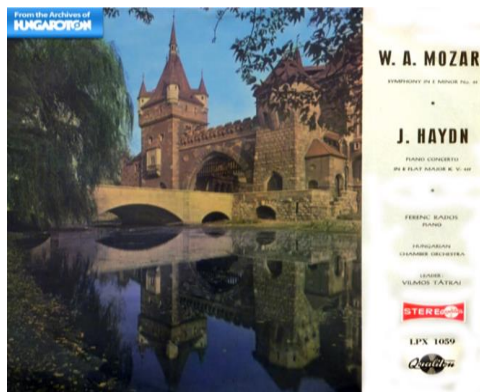
36:41 - Bartók 2 Pictures, op. 10

51:02 - Ravel La valse encores

01:03:32 - Rachmaninoff Tarantelle from Suite no. 2

01:09:18 - Rachmaninoff Introduction from Suite **no. 2**

01:13:29 - Rachmaninoff Pâques (Easter) from Suite no. 1
(Budapest, 1979)

Zongoraverseny, Esz-dúr KV. 449 II. Andantino (6:40)

Zongoraverseny, Esz-dúr KV. 449 III. Allegro ma non troppo (5:47)

© 1961 HUNGAROTON RECORDS LTD.

Zongoraverseny, C-dúr KV. 246 (1776) I. Allegro aperto (7:18)

Zongoraverseny, C-dúr KV. 246 (1776) II. Andante (8:56)

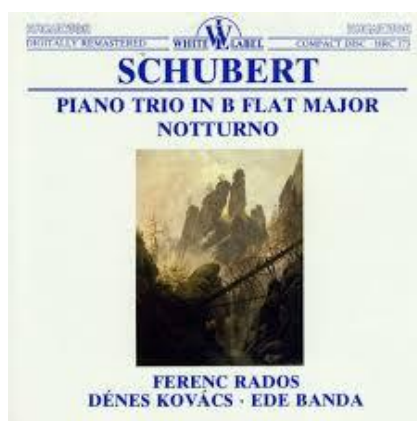
Concerto for Piano and Orchestra No 8 K.246 "Lützow", II. Andante (8:58)

Concerto for Piano and Orchestra No 8 K.246 "Lützow", III. Rondeau. Tempo di Minuetto

Zongoraverseny, A-dúr KV. 414 (1782) II. Andante (Cadenza I.) (9:11)

Trio for Piano, Clarinet and Viola in E Flat Major K.498: III. (Rondeaux) Allegretto (8:36)

© 1977 HUNGAROTON RECORDS LTD.

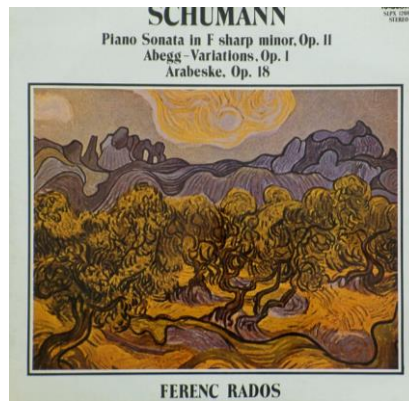
Trio for Piano, Clarinet and Viola in E Flat Major K.498: I. Andante (6:04)

Trió zongorára, hegedűre és gordonkára, Esz-dúr Op. 100 D. 929 III. Scherzando. Allegro. (6:36)

Trio No. 1 in B flat major for Piano, Violin and Cello: II. Andante un poco mosso (10:46)

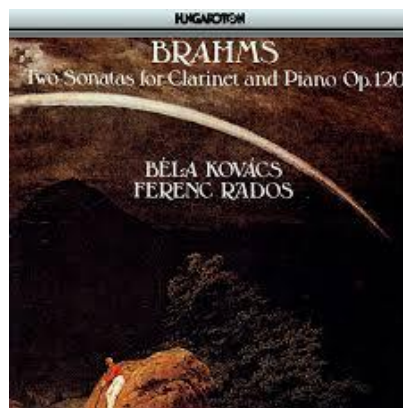
Trio No. 1 in B flat major for Piano, Violin and Cello: IV. Rondo. Allegro vivace (9:42)

© 1978 HUNGAROTON RECORDS LTD

[TELJES LEJÁTSZÁSI LISTA MEGTEKINTÉSE](#) (6 video)

© 1978 HUNGAROTON RECORDS LTD.

[Sonata for Clarinet and Piano in F major Op.120 No.1: I. Allegro appassionato](#) (7:39)

[Sonata for Clarinet and Piano in F major Op.120 No.1: III. Allegretto grazioso](#) (4:11)

[Sonata for Clarinet and Piano in E flat major Op.120 No.2: I. Allegro amabile](#) (8:46)

[Sonata for Clarinet and Piano in F major Op.120 No.1: IV. Vivace](#) (5:02)

© 1988 HUNGAROTON RECORDS LTD.

[TELJES LEJÁTSZÁSI LISTA MEGTEKINTÉSE](#) (11 video)

© 1999 HUNGAROTON RECORDS LTD.